

עפ"ת (ירושלים) 39985-09-24 - מגד דרויש נ' מדינת ישראל

עפ"ת (ירושלים) 39985-09-24 - מגד דרויש נ' מדינת ישראל מחוזי ירושלים

עפ"ת (ירושלים) 39985-09-24

מגד דרויש

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

[25.09.2024]

כבוד השופט מרדכי כדורי

מפרקליטות מחוז ירושלים

ע"י ב"כ עו"ד מוחמד מואסי

ע"י ב"כ עו"ד הדר רובינשטיין

החלטה

בהסכמת הצדדים, ניתנת בזה החלטה בבקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין על יסוד הכתובים.

לאחר עיון בבקשה, בהודעת הערעור ובתגובת המשיבה, באתי למסקנה כי דין הבקשה לעיכוב ביצוע להידחות.

ראשית, נראה כי הבקשה איחרה את זמנה. בהתאם לגזר הדין היה על המבקש להפקיד את רישיון הנהיגה שלו או

אישור משרד הרישוי על היעדר רישיון עד ליום 15/9/2024. הבקשה הוגשה לאחר שהמועד האמור חלף (השוו: ע"פ

6559/15 ג'ואלנה נ' מדינת ישראל, 6/10/2015; ע"פ 8116/11 עלקם נ' מדינת ישראל, 13/6/2012; עפ"ג (מחוזי

נצרת) 1636-01-23 חסן נ' מדינת ישראל, 3/1/2023). טענת המבקש, לפיה אין בידו רישיון נהיגה לאחר שנפסל

מנהלית, לא פוטרת אותו מלמלא אחר גזר הדין. לא למותר לציין כי גזר הדין ניתן כחודשיים לאחר מועד העבירה. יש

להניח כי הפסילה המנהלית תמה עוד קודם למועד זה.

שנית, מבלי שיהיה בכך משום קביעת מסמרות אלא באופן לכאורי בלבד, על בסיס הנתונים כפי שהם עולים בשלב זה,

לא ניתן לומר שסיכויי הערעור גבוהים במיוחד. לענין זה יש להביא בחשבון כי הבקשה לביטול פסק דין הוגשה ללא

תצהיר כמתחייב על פי הדין. כמו כן, אין מחלוקת שהמבקש זומן כדין לדין אליו לא התייבב. טענת המבקש לפני בית

המשפט קמא בבקשתו מיום 21/8/2024, לפיה "באמצעות אביו פנה לעו"ד לצורך הייצוג ומשום מה... לא קיבל כל

הודעה על קביעת מועד חדש" לא הצדיקה, לכאורה, את ביטול פסק הדין. ככלל, פנייה לעו"ד, ואף פנייה לבית

המשפט, לא פוטרת נאשם מלהתייצב לדין בטרם וידא כי בעקבות פנייתו בית המשפט דחה את מועד הדיון. עוד יצוין

כי בבקשה האמורה לא נטענו טענות, הנתמכות באסמכתאות כנדרש, שיש בהן לבסס עילה של עיוות דין.

שלישית, כידוע, נקודת המוצא היא שביצוע העונש צריך להיות מידי ואין בהגשת ערעור, כשהוא לעצמו, כדי לעכבו.

שעה שמדובר בעונשים מסוג העונשים שהוטלו על המבקש, נוטה הכף אל עבר המשך ביצועם. כפי שנפסק, כאשר

מדובר בפסילה של רישיון נהיגה, שאינה כרוכה בשלילת חירות אישית אלא בהגבלת תנועה חלקית, הכף נוטה ביתר

שאת לטובת האינטרסים הציבוריים הכרוכים בביצוע מידי של העונש. לכן, עונש פסילה יעוכב רק במקרים יוצאי דופן,

חריגים ביותר, המבטאים מקרי קיצון (ראו למשל: ע"פ 8550/20 אסכאפי נ' מדינת ישראל, 15/12/2020; ע"פ

7940/20 מטר נ' מדינת ישראל, 22/11/2020; ע"פ 5773/18 אלקבץ נ' מדינת ישראל, 6/8/2018; ע"פ 2397/10

פרל נ' מדינת ישראל, 19/4/2010; ע"פ 2946/06 וייסמן נ' מדינת ישראל, 6/4/2006).

ככלל, עונש של תשלום קנס שנפסק בערכאה הדיונית לא יעוכב בשל הגשת ערעור. ראשית, בניגוד לעונש מאסר

בפועל, אין בתשלום קנס, על פי רוב, כדי לגרום למערער נזק בלתי הפיך במקרה שבסוף ההליך הערעור יתקבל

והקנס יופחת או יבוטל. שנית, במקרה שהמערער יזכה בערעורו, הוא יוכל להיפרע בנקל מהמשיבה (ראו למשל: ע"פ

3745/17 אלבז נ' מדינת ישראל, 22/5/2017).

לאור האמור, הבקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין נדחית.

הדיון הקבוע ליום 29/9/2024 מבוטל.

ניתנה היום, כ"ב אלול תשפ"ד, 25 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.